

PETR VESELÝ V DIVADELNÍM STUDIU JOSEFA SKŘIVANA BRNO (DSJS)

Příspěvek od Květy Reichlové, vedoucí souboru

PETR VESELÝ (8.2.1957 – 29.7.2021) člen divadla DSJS od roku 1977
Brňák, herec, autor hudby, zpěvák, kytarista a všestranný muzikant, režisér, scenárista, dobrý člověk, skvělý kamarád s vytríbeným smyslem pro humor, nepokazil nikdy žádnou recesi ani srandu...hrdý děda tří vnuků,...náš Gustav alias Kukla.
Činnost Petra od roku 1977 do 1983, jak jsem ji vytáhla z archivu a chatrné paměti...

Ó RODNÝ RANĚ aneb PADNI, PADOUCHU

Premiéra 13.4.1977 Vysokoškolský klub v Brně (VŠK) – herec

ŽENA HAŠTEŘIVÁ aneb MANŽEL ZOUFANLIVÝ

Premiéra 16.4.1978 VŠK – herec, hudebník

TŘI VDOVY aneb SPĚTE SLADCE – autorská kolektivní hra na hru

Premiéra 16.2.1979 VŠK – herec

ODYSSEA

Premiéra 22.4.1979 VŠK - herec, autor několika písní, kytarista, spolupracovník při tvorbě původní elektronické hudby a její nahrávky.

Zde je pravděpodobné, že u písní, které hrál přímo na scéně složil i text, možná podle nějaké další předlohy.

ŽÁK Z RÁJE

Premiéra 20.4.1980 VŠK – herec, muzikant, autor hudby

V NEPRAVÉ POLEDNE

Premiéra 5.5.1981 VŠK – herec, autor scénáře

PĚT DEKA MOCI

Premiéra 8.5.1982 – herec, hudebník a zpěvák

APOKRYFY – na motivy díla Karla Čapka

Premiéra 3.5.1983 – autor hudby

Souhrnné informace o PETRU VESELÉM, vzpomínky jeho ženy Marie, sestry Katky a nás kamarádů.

Na základní školu chodil Petr na ZDŠ Hroznová v Brně, kde si našel kamarády, se kterými začal chodit do Skautu a s kterými zakládal první kapelu. Ta se v pozdějších letech podílela i na tvorbě naší divadelní hudby a představeních.

Po základní škole studoval na „Jarošce“ – gymnáziu na tř. Kpt. Jaroše, kde si opět rozšířil počet kamarádů a kamarádek a svých obecně kulturních zájmů - zde začal jeho výrazný příklon k divadlu.

Po gymnáziu pokračoval ve studiích na VUT – fakulta elektrotechnická (původně se chtěl po vzoru otce stát architektem, ale jeho kádrový profil mu to nedovolil – emigrace v rodině).

Další problém při jeho studiu představovala povinná vojenská akademie, která byla za totality nedílnou součástí studia. Zde dosti trpěl.

V té době zakládá rodinu, za ženu si bere členku našeho souboru, Marii Pilnou.

A narodila se jim dcerka Dominika (1983).

Na podzim 1984 nastupuje po ukončení studia na povinnou roční vojenskou službu.

Petr byl všestranně nadaný, jak humanitně, tak technicky, zajímalo ho prakticky všechno.

Zdá se ale, že byl ve všem téměř samouk, nikdo nepotvrdil ani jeho nějaké soustavné hudební vzdělání, třeba na ZUŠ.

V době, kdy byl vedoucí souboru, studoval i odborné divadelní semináře, vedené ve spolupráci s brněnskou univerzitou (tehdy UJEP, nyní Masarykovou) jejich lektory. Po celou tuto dobu neváhal hájit zájmy souboru velmi statečně, jak vyplývá z jeho početné korespondence s tehdejším zřizovatelem souboru.

Výsledkem byla dokonce změna zřizovatele, ale soubor pracoval dále.

Myslím, že všichni lidé, co ho poznali, mohou potvrdit, jak byl ochotný o všem diskutovat, byl pracovitý a ke všem lidem velmi tolerantní až shovívavý.

Hlavně to byl opravdový kamarád s naprosto výjimečným anglickým humorem, smyslem pro nadsázku a s velikým vtípem a nadhledem.

Bez jeho hry na kytaru, zpěvu z jeho „deníčků“ a jeho lásky k Beatles si neumíme náš ochotnický a také náš soukromý společenský život ani představit. Neboť v té době se žilo pospolu nejen na zkouškách a představeních, ale hlavně mimo ně - kina, koncerty, večírky, dovolené nebo prázdniny – to vše bylo samozřejmě také hojně a pravidelně sdílené (včetně pobytů na zapůjčené chalupě v Lomnici u Tišnova či později na rodinné chalupě v Hluboké na Vysočině).

Po vojně v rámci zaměstnání vystřídal řadu pracovních pozic ve svém oboru, mimo jiné pracoval na sálových počítačích v textilní továrně Mosilana nebo učil informatiku na gymnáziu Tábořská.

Po Mosilaně a ukončení pedagogické činnosti založil se společníkem firmu Damat (obchod s počítači), dále vlastnil počítačový bazar BIGBIT, s.r.o. Poté působil ve dvou firmách zaměřených na oblast počítačové techniky, později mobilů (Unis a Agora).

Svou muzikantskou aktivitu si udržoval po celý život, byl postupně členem několika kapel, například QRS, Bedofem, Tyršova společnost, Bluesová sešlost či Folk prostor. Nejvíce byl basákem, ale nepohrdnul ani místem u mikrofonu, hrou na cajon nebo jiné nástroje....

Hlavně byl Petr (Švéd, Gustav – říkal, že Švédové sladí i maso – přezdívka z dob gymnázia, tradovala se dál) - jak se kdysi říkalo - pěkný člověk. Nejen svým vzhledem, ale i charakterem a povahou. Všem nám velice obohatil život a rozšířil obzory.

Bohužel nás tento krásný muž mnoha talentů předčasně opustil po velmi dlouhém a statečném boji s nemocí 29.7.2021. Jeho místo zůstává prázdné...